

KUĆA LUTAKA

KORTNI • KIM • KLOI

KARDAŠIJAN

Preveo Branislava Maoduš

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2012.

Našim obožavaocima

DEO PRVI

SESTRE

1. KAMILA

Kamila Romero je sedela u kafiću prekoputa porodičnog restorana, pijuckala je frape od akai bobica i podigla lice prema suncu. Dan je bio predivan i topao i ne suviše vlažan za avgust u Los Anđelesu. Provela je popodne u svom omiljenom spa centru – nije to bio jedan od onih nju ejdž spa centara, već ozbiljan, starinski spa centar koji je vodila Rumunka zastrašujućeg izgleda po imenu Bogdana. Kamilu su ruke, noge i prepone još uvek peckale od voska sa medom. Ali bio je to prijatan bol, a ako ćemo iskreno, za lepotu se mora trpeti, zar ne? Depilacija i čupanje obrva su bolni, kao i dijeta, detoksikacija i vežbanje.

A i koštaju. Morala je da provuče dve različite kreditne kartice da bi platila račun kod Bogdane, pošto se ispostavilo da je

jedna od njih potpuno istrošena. Kamila je rešila da razgovara sa svojom majkom Ket u vezi sa još jednom povišicom, ili bar avansom od sledeće plate. Poslednji put kada su vodile ovaj nimalo zabavan razgovor, Ket se usudila da predloži Kamili da razmotri mogućnost štednje i da proredi posete spa centru, ali i da se odrekne još nekih „luksuza“.

Luksuz, kako da ne. Ako se Kamila pita, sve su to nasušne potrebe. Sama Ket je naučila Kamil i njene sestre da se ponose svojim izgledom i da redovno vode računa o njemu, a tu spada i redovno otklanjanje malja sa tela. To što su sada siromašne ne mora da znači da moraju da budu ružne i dlakave, nije li tako?

Kamila se bar trudila. Što nije moglo da se kaže za njenu stariju sestru Kes koja je bila prirodno lepa, ali nije preterano ulagala u svoj izgled. (Njena ideja glamura bila je nošenje tašne umesto ranca.) Ili za najmlađu sestru, Kajl, koja je želela da izgleda šokantno, a ne elegantno. (Mrežaste čarape i ogrlice sa bodljama su *totalno* prošlogodišnji hit.)

Kamilin mobilni je zapištao. Nasmešila se; možda joj njen momak Fin šalje poruku. Čitav dan se nije čula s njim.

Ali ne, bila je to ultrairitantna poruka od njene majke: LUTKO, GDE SI?

Mršteći se, Kamila otkuca: SMENA MI POČINJE U 4 i 30.

Ket je odgovorila: NE 4! DOVLAČI DUPE OVAMO!

Molim? Kamila je prevrnula očima. Njena majka je umela da bude prava manipulativna kučka. Od kada je pre četiri godine otvorila restoran, neposredno nakon očeve smrti, uposlila je

devojke. Što baš i nije bilo sjajno. U dvadesetoj godini, Kamili je bilo suđeno nešto mnogo bolje i značajnije od konobarisanja i čišćenja stolova. Samo nije bila sigurna šta bi to „nešto“ moglo da bude. Ali njena sudbina je bila tamo negde, čekala ju je, svetluca i zanosna poput Kodak teatra za vreme dodele Oskara.

Telefon je zazvonio. Monitor je zasvetleo: MAMA POZIVA, a pojavila se i slika Ket u majici sa natpisom „Zanosna mama“.

Kamila je pritisnula „ignoriši poziv“ i dala konobarici znak da joj donese još jedan frape.

Dejvid Aleksander Romero bio je poznati filmski producent. Ali, što je još važnije, bio je najfenomenalniji tata na svetu.

Njegova iznenadna smrt je bila dovoljno strašna. Kamila ga nikada neće preboleti, nikada. Ali nekoliko dana nakon njegove nesreće na jedrenju, Ket je otkrila da je tajno uložio porodičnu ušteđevinu u neki posao sa svojim najboljim prijateljem, koji se bavio velikim investicijama za slavne bogataše. I da je taj najbolji prijatelj, sada zvanično obeležen kao najveće govno, bio uhapšen pod optužbom da je počinio finansijsku prevaru i da je doveo do bankrota sve svoje klijente – uključujući i Romerove.

Nakon toga se sve izmenilo. Ket je morala da proda njihovu luksuznu vilu na Beverli Hilsu i preseli se u mnogo skromniju kuću u Los Feliz. Kamila je tada imala šesnaest godina, Kes sedamnaest, a Kajl dvanaest. Odeća poznatih dizajnera, skupocena porodična letovanja i zimovanja, elegantne zabave... sve je

to pripadalo prošlosti. Agenti, glumci, režiseri i ostale holivudske zvezde koje su se uvek ulagivale njihovom ocu iznenada su zaboravile ko su Ket i devojčice.

Kamila je tada naučila važnu životnu lekciju: da je novac moć, a da nedostatak novca znači i nedostatak moći. Bila je to lekcija koja ju je proganjala do dana današnjeg i zbog koje je iskreno želela da vrišti i baca stvari – na zidove i ljudima u glavu.

Ket se nije sklopčala i umrla, što joj služi na čast. Bogu hvala. Upotrebila je Dejvidovo životno osiguranje i kupila oronuli restoran u Zapadnom Holivudu i pretvorila ga u Kafe Romero. Nekako, nekim čudom, restoran je odmah postao popularan. Nije im vratio milione koje su izgubili, nažalost, ali bar nisu bile beskućnice. Mada bi bilo mnogo bolje da Ket nije koristila svoju rođenu decu kao radnu snagu. Ali, šta je, tu je.

Druga velika promena nastupila je kada se Ket udala za svog dugogodišnjeg prijatelja Boa Leblanka. Na svu sreću, Bo – pensionisani bacač Dodžersa – bio je dobar čovek. Povremeno bi čak stao na Kamilinu stranu, protiveći se Ket kada se ponašala sumanuto (što se često dešavalo – Kamila i Kes interno su se šalile da PMS zapravo znači „Psihoteični majčinski sindrom“). Boova deca iz prethodnog braka, Bendžamin (ili Bendži) i Brajana (ili Bri), živeli su sa njima veći deo vremena, i nisu bili *suviše* dosadni.

A Kamila i Kes sada žive u svom stanu, blizu porodične kuće, tako da mogu da dolaze i odlaze kako im se prohte. A Kes je bila odlična cimerka. Na neki način. Uglavnom.

Kada je Kamila u 4 i 35 ušetala u Kafe Romero, Ket je sa kuvarom Fernandom razgovarala o večernjem meniju. Kasno popodnevno sunce obasjavalo je izbledele žute zidove koji su Kamilu uvek podsećali na porodični odmor u Italiji, kada je išla u prvi razred srednje škole. Vaze sa gerberima izgledale su prelepo na nejednakim starinskim stolovima koje je njena majka spasla na prodaji nekog imanja u okrugu Orindž.

Kamila je pogledala mobilni. Ništa. Finu je danas poslala već šest poruka, a on se i dalje nije javljao. *Gde li je?* Pitala se razdražljivo. Poželela je da je na „Tviteru“, da bi mogla da ga špijunira, kao što je nekada špijunirala svoje bivše momke (a i sada to povremeno čini kada joj je dosadno).

„Mislim da bi trebalo da ponudimo rižoto kao specijalitet kuće“, govorila je Ket Fernandu. „Uradimo nešto sa novim pečurkama koje su nam stigle. Šta kažeš na to da dodamo i špargle?“

„Rižoto sa pečurkama i šparglama, zvuči ekstra“, složio se Fernando. „Sačekaj samo da proverim da li imamo dovoljno zaliha. Ionako moram da se vratim u kuhinju i započnem s pripremama.“

„Pitaj Kes za zalihe, ona je pozadi, radi inventar. Mislim da je sinoć napravila neverovatno jelo sa preostalom pečenom piletinom?“

„O bože, ima li nešto što ta devojka ne ume da uradi? Zdravo, anđele!“ Fernando je mahnuo Kamili. „Opa, izgledaš nabudženo u toj preslatkoj haljini. 'Versače'?“

„Ne, 'dolče i gabana'“, odgovorila je Kamila. „Kupila sam je kod 'Barnija'*“. Nije mu objasnila da je u pitanju prodavnica polovne garderobe na Melrouzu – a ne prodavnica odeće poznatih dizajnera. Naravno, morala je tri puta da je odnese na hemijsko čišćenje pre nego što ju je obukla, da bi se otarasila zaostalog mirisa prethodne vlasnice i jeftinog, odvratnog parfema. Ali nije mogla da priušti sebi da bude probirljiva. „Hej, ima li sveže kafe?“, upitala je Ket.

„Da li ti ovo liči na 'Starbaks'? Zakasnila si trideset pet, zapravo, trideset šest minuta. Možeš li da otkucaš ovaj jelovnik, uobičajeni format? I onda da ga odštampaš u sto primeraka?“ Majka joj je mahnula parčetom papira ispred nosa.

„Kajl se bolje snalazi na računaru“, progundala je Kamila.

„Kajl još nije stigla. Kasni i više nego ti. Zar je Kasidi jedina osoba na koju mogu da se oslonim?“, prasnu Ket.

Kamila je skupila pesnice, gutajući nekoliko odabranih psovki. Smučilo joj se da neprestano sluša kakva je Kes svetica. To traje već godinama, i zaista, koga je briga? Pa šta što je Kes bila učenik generacije u srednjoj školi. Što je među najboljima u grupi na Univerzitetu Južne Kalifornije. Što radi prekovremeno u restoranu, što radi sve, od posluživanja hrane, preko

* U originalu Barney's, što je prodavnica polovne garderobe, a luksuzna prodavnica piše se Barney's, mada je izgovor u oba slučaja isti. (Prim. prev.)

računovodstva do pripremanja jebene gurmanske supe kao da je klon Rejčel Rej.

Kes je bila svetica zato što nije imala privatni život. Nije imala momka; tvrdila je da ima „suviše posla“. Gotovo da nikada nije pila, što znači da je bila ultradosadna kada je izlazila. Samo je radila i učila, učila i radila. Da je Kamila to radila dvadeset četiri sata dnevno, sedam dana u nedelji i ona bi bila savršeni, preterano ambiciozni štreber.

O, dobro. Bar je imala Kajl koja je stajala još više na MLG (ili „Maminoj listi govornarija“) od Kamile. Uglavnom.

Vrata kuhinje se otvoriše, i Kes ušeta u prostoriju zaokupljena blokom koji je nosila u ruci.

„Kes, sunce moje, koliko pileće supe imamo?“, upitao ju je Fernando dok je prolazio pored nje na putu do kuhinje.

„Želiš da poslužiš supu gostima?“

„Ne, želim da je upotrebim da napravim rižoto. Male porcije.“

„I više nego dovoljno. Mama, potrošili smo testeninu bez glutena. Mislila sam da si je poručila prošle nedelje?“

Ket je sklopila oči i počela da masira slepoočnice. „Kes, *zaista* ne mogu sada da se bakćem krizom testenine bez glutena. *Najstrašnije* me boli glava. A ostali smo i bez crnog vina. A moram i da otkrijem gde je, dođavola, Kajl. Zašto uvek moram da vas ganjam?“ Uzela je telefon.

„Zašto ne bismo jednostavno zamenili 'makmanis' merlo, imamo nekih deset kutija“, predložila je Kes. Prišla je i kratko zagrlila Kamilu. „Drago mi je što te vidim“, prošaputala je. „Ne

bih nikoga da imenujem, ali neko je u totalnoj PMS fazi. I pritom ne mislim na Fernanda.“

Kikoćući se, Kamila je zagrlila Kes. Sestra je uvek umela da je razveseli, čak i kada je ona bila razlog zašto je Kamili bilo potrebno da je neko razveseli. „Aha, tako sam i mislila. Kako si ti? Kakav ti je bio dan? Čujem da izlaziš iz kuće u pet ujutro ili tako nekako.“

„Nije bilo baš tako rano. Ali da, htela sam da skoknem do biblioteke i da pročitam nešto vezano za predavanje iz ekonomije.“

„Ovaj, da li je počeo semestar?“

„Nije, znam. Samo sam htela da se time malo pozabavim.“

„Dooobrooo.“ Kamila je znala da ne treba da se bakće sestrinim sumanutim rasporedom učenja. „Hej, šta radiš kasnije? Sastajem se sa Finom“ – krišom je bacila pogled na telefon; još uvek joj nije odgovorio na poruku; ko ga *jebe* – „i Simon, i onim tipom sa kojim se Simon sada viđa, Larsom. Idemo u neki novi klub.“

„Ne znam. Možda.“ Kes je podigla čašu za vino sa obližnjeg stola i pogledala je naspram svetla. „Znaš, ne bih nazvala to što Simon radi *viđanjem*. Ta je takva drolja – stvarno, ona je sinonim za neverovatnu gljivičnu infekciju.“

Kamila je podigla obrve (koje su, za razliku od Kesinih neposlušnih, bile savršeno oblikovane). „Bože, kakva si ti *kučka*! Pazi samo ko se oglasio. Ona se bar zabavlja.“

„A šta bi *to* trebalo da znači? I ja se zabavljam.“

„Aha, kako da ne. Kada si poslednji put...“

„Devojke!“, ubaci se Ket uha i dalje prilepljenog za telefon. „Prestanite da se svađate i uhvatite se posla! Moramo da završimo gomilu stvari. Kamila, molim te, pozabavi se onim jelovnikom, smesta! I, Kes, možeš li da pomogneš Fernandu da pripremi sve? Dođavola, Kajl, zašto se ne javljaš? Moram li da ti ugradim uređaj za praćenje?“

„Pe-em-es“, prošaputa Kes. Obe prasnuše u smeh.

„Šta je tako smešno?“, obrecnu se Ket.

„Ništa, mama!“, zapevuši Kamila.

„O, evo imam poziv na čekanju, od Pipe. Devojke, da li sam vam rekla da sam pozvala nju i njenog sina Parkera na večeru sledeće nedelje. Sećaš li se Parkera, Kes?“

„Oooo, nabacivanje momka! Ljubavna veza! Mogu li da ti budem deveruša na venčanju?“, gukala je Kamila udarivši Kes po dupetu.

„Kem, *prestani!*“, povika Kes.

„Ništa joj ne nabacujem, samo sam pomislila da bi bilo lepo da se Kes i Parker ispričaju“, reče Ket braneci se. „Kajl Elizabet Romero, ovo je poslednja poruka koju ću ti danas ostaviti!“, povikala je u mikrofon. „Ove sekunde da si dovukla dupe u restoran, ili ću ti zabraniti izlaske. Zauvek! Oh, izvini, Pipa, dušo, pomislila sam da je to Kajlina govorna pošta. Molim? Kako to misliš, potrebna ti je hitna vaginoplastija?“

„Vagino-šta? Ma, zaboravi“, prošaputa Kes Kamili. „I šta je htela da kažem onim da bi bilo lepo da se Parker i ja ispričamo? Jel’ ona to ozbiljno?“

„Vidiš, i mama misli da je vreme da počneš da živiš malo“, zadirivala ju je Kamila. „Ako misli da je Parker Ešton-Guld pravi čovek za to, radije bih izašla s tobom i gljivičnom infekcijom“, odgovorila je Kes. „Samo sam se šalila, ha-ha. Znaš da te volim? Iako mislim da ne umeš da odabereš prijatelje.“

Kamila se izveštačeno osmehnula Kes. Ponekad se pitala da li ju je sestra *uopšte* volela. Kes je umela da bude vrlo zlobna, uvek spremna da sudi drugima, prava *kučka*.“

A možda je to samo njen način izražavanja sestrinske naklonosti?

2. KES

Kes je spustila ključeve na stočić u hodniku, skinula cipele i uredno ih složila u cipelarnik. Kuća je bila blaženo tiha, odnosno nije se čula glasna muzika niti glasan smeh niti glasan seks, što je značilo da Kamila još uvek nije stigla kući. Dobro je. Iskoristiće mir i tišinu da se malo odmori i relaksira. Celu noć je radila u restoranu i nije mogla da dočeka da se baci u fotelju i opusti uz veliku čašu kašastog soka od jabuke i biografiju Abrahama Linkolna, koju je jedva čekala da pročita.

Bogu hvala pa je odbila poziv za izlazak sa Kamilom i njenim malim društvom. Bilo bi sasvim drugačije da su samo ona i Kamila rešile da pojedu kanticu sladoleda i pogledaju neki stari crnobeli film. Ali odlazak u noćni klub sa Kamilom, Finom,

Simon i njenim najnovijim modnim detaljem... pa, iskreno, Ejb Linkoln je daleko prijatnije društvo.

Prvo i prvo, Kes zaista nije mogla da shvati koje su čari noćnih klubova. Ko želi da stoji sat vremena u redu, prepušten milosti neprijatnih vratara, samo da bi čitavo bogatstvo dao za jedno razvodnjeno piće, derao se koliko ga grlo nosi da nadglasa lošu pop muziku, i još da trpi nabacivanje nekog propaliteta? (Mada, nisu joj se često nabacivali – zapravo, nikad – ali ipak).

A druga stvar je što Kes prezire Simon. Oduvek ju je prezirala, još od kada su Kamila i Simon u šestom razredu (potpuno neobjašnjivo) postale najbolje drugarice. Kes je shvatila da je Simon loša još onog prvog puta kada se celo društvo dogovorilo da će prespavati kod Romerovih. Kes je tada imala trinaest godina, a Simon i Kamila dvanaest, a na tu žurku na kojoj su se gostili brzom hranom i gledali horor filmove celu noć bilo je pozvano još nekoliko druge dece, uključujući i dečake. Kes je tada prvi put dobila menstruaciju (kad već spominjemo horor) i provela je sate u kupatilu pokušavajući da shvati kako da stavi tampon. (Pod ovim ili onim uglom? Treba li da boli kao da je u pitanju sprava za mučenje?) Naposletku je odustala i uzela uložak, koji je bio ogroman poput pelene, ali je bar ništa nije bolelo.

Nažalost, sledećeg jutra je njihov stari pas Valentino (bog da mu dušu prosti) nekako uspeo da iz korpe za otpatke u kupatilu izvuče nekoliko bačenih uložaka, iscepa ih u paramparčad, i poseje krvave parčiće po celoj kući. Veštica Simon ih je sa uživanjem pokazala gostima, a takođe je rekla i da su Kesini,